

Motywowanie i wspieranie ucznia w zdalnym nauczaniu

Szanowni Rodzice! Opiekunowie!

Po pierwsze dobry plan!

Pomóż dziecku (do lat 10) zorganizować i rozplanować naukę. Określ czas nauki; wyznacz harmonogram dnia poprzez wspólne rozpisanie go na kartce-wizualizacja planu dnia. Dzieciom starszym pozwól na samodzielne rozplanowanie nauki-dzięki temu nauczysz je dokonywania wyboru tego, co jest ważniejsze, właściwego organizowania czasu, przewidywania, a przede wszystkim odpowiedzialności i samokontroli. Istotne są stałe miejsce i te same godziny nauki. Im mniej zmian, tym lepsze nawyki i efektywniejsze przyswajanie wiedzy. Niech dziecko określi, jakie cele przyświecają jego nauce, określi jaką ona ma dla niego wartość. Odpowie na pytanie –Dlaczego się uczy? Mądrość to wartość, na którą trzeba zapracować. Wyłumacz dziecku , że zdalne nauczanie, przyczyni się do zakończenia roku szkolnego w wyznaczonym terminie. Przypomnij, że czas zawieszenia zajęć nie jest czasem wolnym od nauki. Jest tylko czasem jej przeorganizowania i zmiany dotychczasowych metod przyswajania wiedzy. Wakacje nadal są w zasięgu ręki!

Dostosuj czas pracy, treści do możliwości!

Pamiętaj, żeby jednostkowy czas nauki był dostosowany do możliwości dziecka- intelektualnych, pamięciowych, związanych z umiejętnością skupienia uwagi, męczliwością dłoni itd. Sposób i treści materiału również muszą uwzględniać możliwości psychofizyczne dziecka. Na motywację dziecka silnie wpływa poczucie kompetencji, a to możemy wytworzyć tylko wtedy, gdy dziecko wie co i jak ma zrobić. Poradź się w tych sprawach wychowawcy, nauczyciela! Oni znają Twoje dziecko! Wiedzą – pomogą!

Pomoc-tak, wyręczenie - nie!

Pamiętaj! Pomoc dziecku nie oznacza wykonywanie za niego zadań. Pomoc polega na omówieniu, wytłumaczeniu polecenia, zaplanowaniu poszczególnych etapów niezbędnych do wykonania zadania. Wątpliwości, niejasności od razu zgłaszaj nauczycielowi, który na bieżąco będzie się starał udzielić pomocy. Czas płynie, a im więcej trudności, tym więcej frustracji. Nie zapomnij, że doświadczanie sukcesu już na samym początku zdalnej nauki będzie miało niewątpliwie wpływ na motywację do jej podejmowania w kolejnych dniach oraz na budowanie wiary we własne możliwości.

Chwalmy!

Ale za co...?Bardzo istotne jest wspieranie dziecka poprzez chwalenie za włożony wysiłek (w szczególności dzieci, które w trakcie nauki napotykać różnego rodzaju trudności związane z ich możliwościami intelektualnymi, fizycznymi, emocjonalnymi itp.). Pamiętaj! Nie chwal ogólnie, lecz za konkretną rzecz: jeśli dziecko szybko wykona zadanie, pochwal, że zrobiło je szybko i dobrze; jeśli trwało to długo–pochwal za wytrwałość. Podkreślaj jednak sukcesy, a nie braki. Nie krytykuj dziecka, gdy nie jest w stanie czegoś zrobić. Czy umiesz rozwiązać zadanie z prawdopodobieństwa? Otóż to. Nie oczekuj od dziecka czegoś, co jest poza zasięgiem jego możliwości.

Jak to powiedział prof. Jakub Andrzejczak: „Wszelkie ludzkie działania mają skłonność do przechodzenia w nawyk...”

Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z niewykształcenia u dziecka nawyków do uczenia się, bądź też jest skutkiem doznanych przez dziecko niepowodzeń. Dziecko potrzebuje zrozumienia wsparcia i wiary, że sobie poradzi! Im młodsze dziecko, tym chętniej się uczy! Dlatego bardzo ważne jest, aby podsuwać dziecku materiał do nauki w formie jak najbardziej „zabawowej”. Dziecko ma rozwijać w sobie ciekawość poznawczą, a nie traktować wiedzy jako zmuszanie go do niechętnych czynności. Wykorzystaj fakt, że im młodsze dzieci, tym łatwiej się uczą poprzez naśladowanie. Musimy wytworzyć działania, których powtarzalność przejdzie w nawyk ;).

Czyli inaczej mówiąc-zadbaj o systematyczność. Pomogą Ci w tym nauczyciele!

„Byłoby błędem sądzić, że rozumieć znaczy unikać trudności”(Janusz Korczak)

Nie traktuj nauczania zdalnego jako problem, ale jako nowe wyzwanie, z którym zmierzyć się musisz nie tylko Ty. Dlatego, odrzuć wstyd i pytaj! Zgłaszaj wątpliwości, trudności. Jedziemy wszyscy na jednym wózku!

Radzimy sobie z emocjami!

Tobie jest trudno, ale Twojemu dziecku jeszcze bardziej. Nowy sposób nauczania to wyzwanie dla wszystkich. To również nowa sytuacja, która wyzwala wiele emocji-tych dobrych, ale i tych złych... Dlatego ważne jest, aby porozmawiać z dzieckiem o tym , co czuje, przygotować je do stawania wobec radości, ale i do zmierzenia się ze smutkiem. Na obawy „kiedy skończy się kwarantanna?”, na strach „Boże, ale ja nie wiem, nie umiem tego zrobić!”, na frustrację i złość „wszyscy tacy mądrzy?!platformy, zdalne nauczanie?! Przecież nikt nie jest do tego przygotowany!”. Wszyscy musimy się oswoić z rzeczywistością, w której przyszło nam żyć. Ważne jest, aby radzić sobie z napięciem, które powstaje. Dlatego poświęć swojemu dziecku czas, aby nie miało poczucia, że zostało pozostawione same sobie. Nawet, jeśli Ty odczuwasz znaczny dyskomfort w związku z wprowadzeniem zdalnego nauczania. Masz prawo tak się czuć. Masz ochotę ponarzekać, podzielić się swoimi wątpliwościami, obawami, lękami, stresem? Nie ze wszystkim sobie radzisz? Tak może być. To normalne! Skontaktuj się z pedagogiem, z wychowawcą, z nauczycielem, z dyrektorem. Napisz za pośrednictwem e-dziennika, zadzwoń. Każdy z nich, tak jak potrafi, będzie starał się udzielić Ci wsparcia i pomóc.

Organizowanie warunków do nauki w zdalnym nauczaniu

Własny kątek do nauki

Zadbaj o to, by dziecko miało stałe miejsce do nauki i spokój, kiedy pracuje. Ogranicz bodźce zewnętrzne-postaraj się, aby w trakcie

nauki wyłączone były dodatkowe źródła dźwięków (muzyka, telewizor, dźwięki za oknem w przypadku uczniów z trudnością w skupieniu uwagi). Wyklucz wszystkie elementy mogące rozproszyć uwagę dziecka. Może warto rozważyć, aby miejsce nauki dziecka było z dala od okna jako źródła „rozpraszaczy”. Komfortowe warunki do nauki zakładają porządek na biurku i ograniczenie ilości znajdujących się na nim przedmiotów.

Pytania i odpowiedzi

Szczególnie u małych dzieci ważne jest, aby pytania i rozmowy podczas odrabiania lekcji dotyczyły wyłącznie tematów związanych z lekcjami. Wszystkie inne muszą zostać odłożone na później. Jeśli przewidujemy przerwy w czasie uczenia, wcześniej je z dzieckiem ustalmy.

Czas relaksu, relaksu!

A na koniec najważniejsze-zadbaj o równowagę pomiędzy wypoczynkiem, a nauką. Zrelaksowany umysł jest bardziej otwarty na naukę! Określmy czas pracy i czas odpoczynku. Zbyt długie przesiadywanie „nad lekcjami” nie sprzyja koncentracji na zadaniu. Dziecko wiąże odrabianie lekcji z przymusem siedzenia przy biurku, a nie z koniecznością koncentrowania się na zadaniu. Pamiętajmy, że narastające zmęczenie zmniejsza koncentrację. Planujmy więc przerwy, zależnie od tego, ile czasu potrzebuje dziecko na pracę, jaka jest jego wytrzymałość i odporność na zmęczenie.